

Незбагненна любов до мельникування

Іван Малкович

Я додому поїду. В ШтенЕвім млині,
де стіни можна їсти, ніби хліб,
наймуся мельником і стану заробляти
цеберчик кукурудзи день при дні
й мукою шар за шаром покриватись.

Під бухкання ківшів — тах-тах, тах-тах —
полюбить серце битися в млині,
де душі зерен куряться і пахнуть...

Та перебухкає, замулиться і вмовкне
(бо мельника мукою занесе),
вода піде до іншого млина,
і колесо затихне, —

і тільки з-під муки, яка проломить дах,
пульсуючи у ній, ростиме впертий звук —
тах-тах, тах-тах, тах-тах...

О серце мельника в пожорнаних житах...